

PREZYDENT MIASTA POZNANIA
URZĄD MIASTA POZNANIA
Wydział Finansowy
Stanowisko ds. prawno-podatkowych
60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22
tel. (61) 878-48-12

Poznań, 28 stycznia 2016 r.

Fn-XIV.310.:

L: .....

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA

PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tj.: Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 19 listopada 2015 r. (data wpływu do organu podatkowego) w zakresie przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.)

postanawia uznać stanowiska Wnioskodawcy wyrażone we wniosku za prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 19 listopada 2015 r. wpłynął wniosek o wydanie pisemnej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego co do zakresu i sposobu stosowania przepisu art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 849 z późn.zm. - dalej zwana u.p.o.l.), przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 u.p.o.l., przepisu art. 3 pkt. 1,2,3,5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – dalej zwana pr.b.).

Przedstawiono następujący opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca jest producentem : ..... i i w swoich zakładach produkcyjnych położonych w Poznaniu i okolicach znajdują się budowki – hale produkcyjne m.in. hala spawalni, lakierni i odlewni oraz budowle ..... Wewnątrz budynków produkcyjnych znajdują się kontenery, które stanowią pomieszczenia mistrzów i kierowników zmianowych, związanych bezpośrednio z produkcją, a także służące dla celów, magazynowych, socjalnych, warsztatowych oraz szklane palarnie – kabiny dla palaczy. Wnioskodawca przedstawia w załącznikach do wniosku (dokumentacja fotograficzna i

techniczna) przykład kontenera zlokalizowanego wewnątrz w hali nr 2 oraz palarni szklanej zlokalizowanej wewnątrz hali nr 1. Wnioskodawca wskazuje, że, że zarówno kontener jak i szklana palarnia nie posiadają fundamentów, ani części budowlanych i nie zostały wzniesione z użyciem materiałów budowlanych.

Do opisanego stanu faktycznego zadano następujące pytanie:

Czy w świetle przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l., art. 3 pkt.1, art.3 pkt 3 oraz art. 3 pkt 5 pr.b. Spółka postępuje prawidłowo uznając, że powyżej wymienione: kontener i szklana palarnia znajdujące się wewnątrz budynków, które nie posiadają fundamentów ani też części budowlanych i nie zostały wzniesione z użyciem materiałów budowlanych nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Wobec zadanego pytania przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, w świetle przepisów u.p.o.l. oraz przepisów pr.b. wymienione powyżej kontener i szklana palarnia nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub objekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 1a ust.1 pkt 1 u.p.o.l. użyte w ustawie określenia budynek - oznacza obiekt budowlany w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Natomiast w świetle przepisu z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. przez budowlę rozumie się:

- 1) obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury;
- 2) urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Z kolei przepis art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego stanowi, że przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

W świetle przepisu art. 3 ust. 3 Prawa budowlanego przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: objekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolnostojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje) ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolnostojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Z kolei przepis art. 3 pkt 5 pr.b. stanowi, że przez tymczasowy obiekt budowlany – należy rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski

uliczne, pawilony do sprzedaży ulicznej i wystawowe, pokrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe.

Wnioskodawca zaznacza, że w świetle powyższych przepisów należy stwierdzić, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty, budynki i budowle lub ich części związane z prowadzoną działalnością gospodarczą przy czym zarówno budynek jak i budowla stanowią mogą obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. Natomiast za obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego uznaje się budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Wnioskodawca stwierdza, że mając na uwadze art. 3 pkt 1 pr.b. aby zakwalifikować dany obiekt do obiektów budowlanych musi on być wzniesiony z użyciem materiałów budowlanych. Z kolei w art. 1 pkt 5 pr.b. zdefiniowano pojęcie tymczasowego obiektu budowlanego. Strona wskazuje, że mając na uwadze wyżej wymienione przepisy prawne i wskazane przez nią we wniosku tymczasowe obiekty budowlane (kontener i szklana palarnia) stanowią szczególną odmianę obiektów budowlanych. Zatem aby mogły podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości muszą spełniać warunku do zakwalifikowania ich do obiektów budowlanych w rozumieniu przepisu art. 3 pkt 1 pr.b. Natomiast przepis ten w brzmieniu obowiązującym od 28 czerwca 2015 r. wymaga, aby obiekt budowlany był wzniesiony z użyciem materiałów budowlanych. Wnioskodawca zaznacza, że kontenery i szklane palarnie nie zostały wzniesione z użyciem materiałów budowlanych.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych ilekroć w ustawie jest mowa o wyrobie budowlanym należy przez to rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia nr 305/2011, który definiuje wyrób budowlany (każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych).

W podsumowaniu wniosku Wnioskodawca wskazał, że jego zdaniem wymienione w opisie stanu faktycznego kontener i szklana palarnia znajdujące się wewnątrz budynków, nieposiadające fundamentów, ani też części budowlanych oraz nie wzniesione z użyciem materiałów budowlanych w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

W myśl art. 14b § 1 i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm. - dalej "Ordynacja podatkowa") minister właściwy do spraw finansów publicznych, a w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej). Jednocześnie organ podatkowy zwraca uwagę na art. 16 ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 1649), iż do wydania niniejszej indywidualnej

interpretacji prawa podatkowego mają zastosowanie przepisy Ordynacji podatkowej w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2016 r..

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Ponadto należy zaznaczyć, że interpretacja dotyczy wyłącznie przepisów prawa podatkowego, organ podatkowy nie jest uprawniony do interpretacji przepisów z innych dziedzin prawa.

Stanowisko przedstawione przez Stronę jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub objekty budowlane będące budowlą lub ich częścią związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast pojęcie budowli ustawodawca zawarł w art.1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. – *„budowla – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a tak że urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.”* Ustawodawca pomocniczo odsyła do definicji obiektu budowlanego zawartego w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (dalej Pr.b.)– gdzie przez *„obiekt budowlany – należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych”*. Z kolei art. 3 pkt 3 Pr.b. zawiera definicję budowli pod pojęciem, której: *„należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: objekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, naziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części podmiotów składających się na całość użytkową”*. Również w kontekście rozpatrywanego stanu faktycznego sprawy, należy pod uwagę wziąć definicję zawartą w art. 3 pkt 5 Pr.b. w której to zostało określone pojęcie tymczasowego obiektu budowlanego, pod pojęciem którego: *„należy przez to rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany niepołączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przekrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, objekty kontenerowe.”*

Do pełnego otworzenia definicji obiektu budowlanego zawartego w art. 3 pkt 1 pr.b. należy wyjaśnić pojęcie wyrobu budowlanego. Zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (tj. Dz. U. 2014 poz. 883 ze zm.) przez wyrób budowlany *„należy przez to rozumieć wyrób budowlany, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Nr 305/2011”*. Natomiast rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady

(UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG w art. 2 pkt 1 wprowadza definicję wyrobu budowlanego o następującej treści: „wyrób budowlany oznacza każdy wyrób lub zestaw wyprodukowany i wprowadzony do obrotu w celu trwałego wbudowania w obiektach budowlanych lub ich częściach, którego właściwości wpływają na właściwości użytkowe obiektów budowlanych w stosunku do podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych”.

Zgodnie z powyższymi przepisami, aby obiekt budowlany m. in. tymczasowy obiekt budowlany, podlegał opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości musi spełnić ustawowe przesłanki wymienione w art. 3 pkt 1 pr.b. Do takich przesłanek niewątpliwie należy przesłanka wzniesienia obiektu budowlanego z użyciem materiałów budowlanych. Wnioskodawca w opisie stanu faktycznego wyraźnie wskazuje, że opisane we wniosku tymczasowe obiekty budowlane: kontener i szklana palarnia nie zostały wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych. Zatem brak tej przesłanki przesądza fakt, iż wskazane we wniosku tymczasowe obiekty budowlane nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Reasumując, stanowisko wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

Z up. PREZYDENTA MIASTA
Iwona Maczkowiak
Z-CIA DYREKTORA WYDZIAŁU

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Poznania na adres Urząd Miasta Poznania Wydział Finansowy, 60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22

